

1900-12-15

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

[I venstre margin, vertikalt, har J. R. tilføjet flg. note:

Da jeg er interesseret i at høre Deres Mening efter disse mine Udtalelser beder jeg Dem

sende mig blot et Par Ord efter Modtagelsen — der kunde jo saa i hvert

Fald blive Tid til

en Konference paa

Mandag om De

ønskede det. —

I største Hast!]

15. XII . 1900

Silkegade 13. II Kjøbenhavn

Kjære Ven.

Tak fordi De tager Dem af mine Kammeraters og mine egne Sager i Komiteen.

Selvfølgelig finder jeg, at Ordningen er meget mærkelig; imidlertid maa jeg indrømme, at jeg interesserer mig meget lidt, maaske for lidt, for den hele Sag. — Man burde naturligvis standse hvor en ... Periode ender og ikke midt i en stærk Udvikling.

Herom talte jeg forlængst med Madsen og Philipsen samme Dag Udstillingsplanen blev undfanget ved en Frokost ude i Kastrup; men jeg erfarede snart, at altfor mange smaa personlige Hensyn spillede med, til at man kunde bestemme sig for en virkelig rationel Ordning. Min Kjlighed ved den nævnte Lejlighed var vel ogsaa bestemmende for, at man ikke bad mig være med ved Ordningen af dette Foretagende.

Man kunde jo være endt med Marstrand — eller med Carl Bloch, maaske med Bevægelsen i Halvfjerserne, da Krøyer og Tuxen vendte hjem

[2]

fra Paris, eller man kunde være gaaet hele Aarhundredet igjennem til 1901. Men holde op ved 1891 er ganske meningsløst. ... Uheldigt vilde det være at faa den frie Udstilling repræsenteret ved det første Aar, forekommer det mig. [Ulæseligt, overstreget] Den frie Udstilling udfoldede sig jo

først rigtigt nogle Aar senere. De gamle, Folk, som Zahrtmann og Philipsen har jo gjort deres bedste Ting før den frie Udstilling, og de unge, Willumsen, Syberg, Johannes Larsen, Clement[,] Find o. s. v. kom først med senere eller gjorde ... deres betydeligste Ting senere. —

Hvad nu angaar mig selv personlig, da kan jeg kun sige, at om jeg sad i Kommisionen, vilde jeg ikke sende Bud efter nogle af mine Billeder — der — desværre — ikke har haft nogen Betydning for dansk Kunst [hvormeget saa end Frits Thaulov, efter hvad man fortæller mig, gaar rundt og præker derom]*, og saafremt man skulde træffe den af dem omtalte Ordning at medtage den frie Udstillings første Aar, da vil jeg om man beder mig om Billeder, give et Afslag, da jeg ikke vil udstille, hvor ikke saa mange af mine dygtige noget yngre Venner har Lejlighed til at udstille...

[3]

Deres Plan om en retrospektiv Udstilling af den frie Udstilling, er i og for sig god nok, og vi har da ogsaa tidligere drøftet den; men troer De, at det vilde være heldigt at holde den netop i Aar? Den store Udstilling i Raadhuset vilde jo tage hele Interessen, og de, der vilde gaa hen i den frie Udstilling, vilde sikkert kun blive en lille bitte interesseret Kreds.

Dernæst synes jeg, at der ikke er gaaet tilstrækkelig lang Tid endnu for den frie Udstilling til at holde en saadan Revue. De fleste Ting ere jo endnu i for friskt et Minde. Det er muligt, at den frie Udstilling ikke bliver gammel — noget jeg forøvrigt ikke vil sørge over; ligesaa lidt som Mennesker vinder ved at blive gamle, ligesaa lidt Institutioner af denne Art. — men jeg ser nu ikke saa mørkt paa den som andre og troer paa, at den endnu har nogle lykkelige Aar tilbage. — om ikke i pekuniært Udbytte saa i det, der er det vigtigste — Kunstnerisk Udvikling. — Derfor talte jeg ifjor, da Sagen drøftedes[,] imod allerede nu at holde en retrospektiv Udstilling.

—

Jeg troer derfor egentlig, da De formodentlig vanskelig kan sætte igjennem, at den frie Udstilling faar den Repræsentation, der tilkommer den, at De da gjorde rigtigst i at hindre _enhver saakaldt Repræsen-

—

[4]

tation af dens Medlemmer — mener De ikke?

Synes De ikke, at vor Stilling saa bliver bedst.X

Ja — dette er hvad jeg i megen Hast har kunnet nedskrive om denne Sag, undskyld mig om jeg har udtalt mig noget uklart; men i hvert Fald skal De have Tak for den udviste Interesse for den frie Udstilling.

Da De var gaaet forleden Aften, kom jeg til at tænke paa et Par Ting, som vi lige berørte, da De skulde gaa [herfra Silkegade]* 1) Vort Forhold til den nye Kunstforening 2) og Deres Bogs Størrelse.

Med Hensyn til det første vilde jeg meget nødtigt, at De skulde anse mig smittet af nogetsomhelst i Retning af Sammenmæleri. — Jeg troede og troer ikke, at den af Dem anbefalede Blokering er klog, da jeg ikke anser den for gennemførlig; men det er nu engang altfor behagelig at kunne tilføje sine Fjender lidt Fortræd til at jeg kunde nægte mig Fornøjelsen; hvorfor jeg gjerne vilde være med til gjøre fælles Sag som af Dem foreslaaet, selvom blot en yderst lille Kreds kunne blive enige, men selv paa dette tvivler jeg.

—

2) ...Vi talte om Deres Bogs Størrelse, og De fortalte mig da, at den blev større end Eckersber[g]bogen. Troer De da ikke, at den bliver for stor, og at De burde trække den noget sammen. Hvis De ønsker det, skal jeg gjærne saa igjen gaa Manuskriptet igjennem; dog faar jeg ikke Tid før efter Nytaar.

Med venlig Hilsen Deres

Johan Rohde

—

X Jeg ser her bort fra den pekuniære Side af Sagen. Ved at holde en retrospektiv Udstilling især samtidig med Raadhusudstillingen, frygter jeg for at vi udsætter os for et stort Underskud.

Den
sind
Da jeg er interesseret i at høre om
jens
sind
Da jeg er interesseret i at høre om
jens
sind

15. xii. 1900. Pilevej 13. Rindum.

Kjære Ven.

Det er mig meget behageligt at høre af dine Kammerater og min egen Sag i Komiteen.

Særligt finder jeg, at Ordningerne er meget mulige for mig; imidlertid er jeg interesseret i at høre om dine Ordning, og om du har det, for den hele Sag.

Man hører velvillige Ord om den i B. Periode end og ikke mindt i en stærk Udvidelse.

Herrn taler jeg forløst med Brønden og Philipsen sammen om Udvidelsesplanen her i Udvalget med en forrest ind i Kædet; men jeg er glad, at alle mange om den personlige Hensigt spillet med, for at man kunde bestemme sig for en vidt og rationel Ordning. Min Højhed vil da endelig lykkelig nok vil gøre bestemmelse for, at man ikke har mig ved med det Ordningerne af det Foretagende.

Man hører jo som end med Brønden - alle med Carl Bloch, måske med Brønden; Heltjens, da Hensigt og Tænkning er den samme.

Nabier af den Skæbnes — menes De ikke?
Sagtes De ikke, at vor Silling var bliv bedt^x
for dette er hvad jeg i meget Stund har Eensent ord
Seriis om den Sag, indskyld mig om jeg var indtalt
om noget ubest; men i hvert ^{Fald} skal De have Tak
for den ærverdige Taler for den fine Udskilling.

Da De var gaad foruden Aften, Eens jeg til at tænke
paa et Par Ting, som vi lige berorte, da De skænt gaa
[hvor Silligen.] Vor Forhold til den nye Kunstpræmie,
2/3 om Borg Strindes
Om Skuespillet der først vilde jeg meget rigtig, at De skulde
aare mig smittet af uagtsomhed; Betning og Sammen
smæltin. — 2/3 først og først ikke, at den af den an-
tallets Blødding og Klog, da jeg ikke kunne den for gjen-
nemførelse; men det er mig en alfor behagelig at Eens
højst sin Tjende lidt Følelse til at jeg Eensd. varf. var
Forskjellen; hvorfor jeg gerne vilde var med til at give faldt
Sag som af den forstændt, allom blot en ydrest lide
Kred. Eens. bliv enig, men selv paa dette tride jeg.

2/3 alle talte saa om om Borg Strindes, og
forfalte mig da, at den blev stann i Lehesten bogen.
Tross De da ikke, at den blev for stor, og at De
hvidt trode den noget sammen. Hvis De ønsker det, skal
jeg gerne saa igen gaa Præmis Eensd. igjennem; dog paa is
ikke til for ofte Nytte.

Med venlig Hilsen — om Johan Præst

^x 2/3 se her blot for den pakkens Side af Sagen. Det
at hore en ubestemt Udskilling i den samtidige med Præmis
skillingen spogte jeg for at er indtalt og for et stort Udskud.